06.02.25

7-Б кл.

Всесвітня історія

вч. Рзаєва Н.О.

Тема: Англія в 11-15ст. Велика хартія вольностей.

Мета уроку: розвивати вміння показувати на карті Англію, її основні міста; мати уявлення про розвиток Англії у період Середньовіччя; розповідати про реформи Генріха II Плантагенета; знати про процес формування в Англії станової монархії. продовжити формування уміння встановлювати причиннонаслідкові зв'язки, висказувати думки на ґрунті отриманої інформації; формувати повагу учнів до боротьби англійського народу за свою незалежність.

Актуалізація опорних знань

Бліц-опитування

- Яку війну називають Столітньою?
- Якими були причини Столітньої війни?
- Які події були приводом до війни?
- Яку роль відіграла Жанна д'Арк в історії Франції?

Мотивація навчальної діяльності

Сьогодні Англія — це складова Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії — держави, розташованої на північному заході Європи, на Британських островах, що їх ще давні греки називали Альбіоном. Назва «Британія» вперше з'явилася в період правління Юлія Цезаря. Від наступних і до 410 р. її території перебували під впливом Римської імперії. Упродовж V-VI ст. власне Англію захопили германці: англи, сакси та юти. Місцеві кельти або підкорилися їм, або втекли в країни Європи, або відступили на північ і захід — у Шотландію, Уельс та Ірландію

Вивчення нового матеріалу

Із початком великих походів вікінгів для англо-саксів теж настали складні часи. «Північні люди» майже безкарно грабували, засновували власні поселення та навіть утворили окремий район Данло, де прижилися за своїми законами вихідці

переважно з Данії. Згодом англійський престол зацікавив герцога Нормандії Вільгельма. У 1066 р., перетнувши протоку Ла-Манш разом із добірним військом, він у битві поблизу містечка Гастінгс розбив англо-саксів. Перемога подарувала йому величезні володіння та славне прізвисько в історії — відтоді він іменувався Вільгельмом І Завойовником (1066-1087).

Робота з картою

Генріх II Плантагенет

Нащадки Вільгельма I Завойовника продовжували зміцнювати королівську владу.

За правління Генріха II Плантагенета (1154–1189 рр.) Англійське королівство надзвичайно розширило свої кордони. До його володінь входили, крім Англії і

Нормандії, спадкові володіння у Франції — Анжу, Пуату, Турень та ін. Як посаг королеви Елеонори Генріх II одержав герцогство Аквітанське. При ньому розпочалося завоювання Англією Ірландії.

Зміцненню королівської влади сприяло встановлення суду присяжних.

Щоб бути незалежним від феодалів, Генріх II *створив* наймане військо. Для його утримання було встановлено військовий податок («щитові гроші»), сплативши який рицарі звільнялися від військової служби. Однак остаточно подолати опір феодалів королю Генріху II не вдалося.

Англія в XI-XIII ст. Велика хартія вольностей

На початку XIII ст. у політичному житті Англії відбулися важливі зміни. Під час третього хрестового походу, поки король Річард I Левове Серце (1189–1199 рр.) воював на Сході в хрестових походах, країною правив його брат Іоанн Безземельний (1166–1216 рр.). У зв'язку з постійними війнами Іоанн намагався збільшити податки та «щитові гроші».

Незадоволені барони, до яких долучилися рицарі, городяни і частина вільних селян, повстали проти Іоанна Безземельного. У травні 1215 р. король змушений був пристати на їхні вимоги й підписав Велику хартію вольностей, яка обмежувала владу короля.

Варто запам'ятати!

Ха́ртія (від лат. charta — *папір, грамота*) — документ, який відображає вимоги певних груп людей.

Велика хартія вольностей (англійською — Magna Carta, або Big Mag) забороняла королю втручатися в церковні вибори. Ні «щитові гроші», ні інші платежі васалів він не міг тепер стягувати без згоди «загальної ради королівства», до якої належали барони.

Найважливішою в хартії була стаття 39, яка фактично захищала особисті та майнові права людини. Тоді таким правом могли користуватися лише барони.

Усім вільним було обіцяно захист від сваволі королівських чиновників. Хартія підтвердила вже існуючі права Лондона й інших міст.

Щоб контролювати виконання хартії, з баронів обиралася «Рада 25-ти». Ця рада могла розпочати воєнні дії проти короля у разі порушення ним або його управлінцями умов угоди. Таким чином, король мав дотримуватися хартії під загрозою феодальної війни.

Пам'ятний знак в містечку Раннімед (Англія), присвячений Великій хартії вольностей

Робота з термінами

Парламент - найвищий виборний орган державної законодавчої влади, в якому здійснюється представництво основних політично активних груп населення країни.

Робота зі схемою

Користуючись схемою, опишіть устрій англійського парламенту

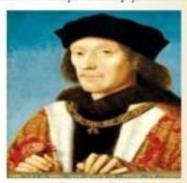

Війна Червоної і Білої троянд

Поразка Англії у Столітній війні викликала політичну кризу династії Ланкастерів. Боротьбу проти них очолив герцог йоркський Річард.

У 1455 р. Річарда оголосили регентом (тимчасовим правителем) королівства. Це не влаштовувало родину Ланкастерів, яка не бажала поступатися Йоркам. Палацові інтриги переросли у відкриті збройні протистояння між прибічниками двох родин, які ввійшли в історію як війна Червоної і Білої троянд. Війна Червоної і Білої троянд (1455—1485 рр.) призвела до виснаження країни та знищення значної частини англійської аристократії. У підсумку корона перейшла Генріху Тюдору, який почав правити під ім'ям Генріха VII Тюдора (1485—1503 рр.).

Щоб остаточно примирити ворожі сторони, Генріх VII одружився з єдиною представницею Йорків, а у своєму гербі поєднав червону та білу троянди (червона троянда була емблемою Ланкастерів, біла — Йорків). Війна скінчилася встановленням в Англії династії Тюдорів.

Генріх VII (портрет XVI ст.)

Біло-червона троянда— емблема Тюдорів

Узагальнення. Систематизація. Рефлексія.

Перегляньте відео: https://youtu.be/aUsVTf1wDUM?si=5VlEdcMwTjSjO9v8

Домашне завдання:

- Прочитати § 22 стор. 131-134.
- Записати основні положення Великої хартії вольностей.
- Повторити тему "Країни Сходу в Середньовіччі".

Завдання надсилайте на освітню платформу Human або на ел. адресу nataliarzaeva5@gmail.com

Бажаю успіхів у навчанні!